

02-06-2018

প্ৰাতঃ মুৰলী

ওম্ শান্তি

"বাংপদাদা"

মধুবন

মৰমৰ সন্তানসকল - "আটাইতকৈ মিঠা পিতাই এই তিতা দুনিয়াখনৰ পৰিৱৰ্তন কৰি মিঠা বনায়, তোমালোকেও মিঠা পিতা আৰু তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰক স্মৰণ কৰি আটাইতকৈ মিঠা হ'ব লাগে"

*প্ৰশ্ন:- নিজকে নিখুঁত কৰি তুলিবলৈ পিতাই কি কি যুক্তি শুনায়?

*উত্তৰ:- নিজকে নিখুঁত কৰি তুলিবলৈ হ'লে সততাৰে নিজকে পৰীক্ষা কৰা যে -

- 1) মোৰ মাজত এতিয়াও কি কি ত্ৰুটি আছে?
- 2) গোটেই দিনটোত মন-বচন-কৰ্মৰে কাকো দুখতো নিদিওঁ?
- 3) স্মৰণৰ দ্বাৰা পিতাৰ পৰা শক্তি আহৰণ কৰি ভূতবোৰক উলিয়াই পেলোৱাৰ পুৰুষোত্তম কৰোনে?
- 4) আনৰ সেৱাৰ লগতে মই নিজৰ সেৱাও কৰোনে?
- 5) কিমান সময় পিতাৰ স্মৃতিত থাকি অপাৰ সুখৰ অনুভৱ কৰো? সতোপ্ৰধান কিমান হৈছো?

ওম্ শান্তি। পিতাই সন্তানসকলক সোধে - মৰমৰ সন্তানসকল, নিজৰ ভৱিষ্যতৰ পুৰুষোত্তম মুখ প্ৰত্যক্ষ কৰানে? পুৰুষোত্তম সাজ প্ৰত্যক্ষ কৰানে? বুজিব পাৰিছানে যে আমি নতুন সত্যযুগী দুনিয়াত এই (লক্ষ্মী-নাৰায়ণ)ৰ বংশাৱলীত আহিম অৰ্থাৎ সুখধামলৈ যাম অথবা পুৰুষোত্তম হ'ম! বিদ্যাৰ্থীয়ে যেতিয়া শিক্ষা গ্ৰহণ কৰে তেতিয়া বুদ্ধিত থাকে নহয় যে মই অমুক হ'ম। তোমালোকেও জানা যে আমি বিষ্ণু বংশাৱলীত যাম, কাৰণ বিষ্ণুৰ দুটা ৰূপ আছে, লক্ষ্মী নাৰায়ণ। এতিয়া তোমালোকৰ বুদ্ধি অলৌকিক, আৰু আন কাৰোৰে বুদ্ধিত এই কথাবোৰ নবহিব। ইয়াত তোমালোকে জানা যে আমি সত্য পিতা, শিৱবাবাৰ সংগত বহি আছো। উচ্চৰো উচ্চ পিতাই আমাক পঢ়াই আছে। তেওঁ হৈছে অতি মিঠা। সেই মিঠা পিতাক অতি মৰমেৰে স্মৰণ কৰিব লাগে কিয়নো পিতাই কয় - সন্তানসকল, মোক স্মৰণ কৰিলে তোমালোক এনেকুৱা পুৰুষোত্তম হৈ যাবা আৰু জ্ঞান ৰত্ন ধাৰণ কৰিলে তোমালোক ভৱিষ্যত 21 জন্মৰ বাবে পদমপতি হৈ যাবা। পিতাই যেন বৰদান দিয়ে। মৰমৰ প্ৰেয়সীসকলে অথবা মৰমৰ সুপুত্ৰ সন্তানসকলে বৰদান প্ৰাপ্ত কৰিব। মৰমৰ সন্তানসকলক দেখি পিতা হৰ্ষিত হয়।

মৰমৰ সন্তানসকলে জানে যে এই নাটকত সকলোৱে নিজৰ ভূমিকা পালন কৰি আছে। বেহদৰ (অসীমৰ) পিতাইও এই বেহদৰ নাটকত ভূমিকা পালন কৰি আছে। মৰমৰ পিতাৰ তোমালোক মৰমৰ সন্তানসকলক অতি মৰমৰ পিতাৰ সন্মুখত দেখা যায়। আত্মায়েই এই শৰীৰৰ ইন্দ্ৰিয়ৰ দ্বাৰা ইজনে সিজনক দেখে। গতিকে তোমালোক হৈছা মৰমৰ সন্তান। পিতাই জানে যে মই সন্তানসকলক বহুত মিঠা বনাবলৈ আহিছো। এই লক্ষ্মী নাৰায়ণ সকলোতকৈ মিঠা নহয় জানো। এওঁলোকৰ ৰাজধানীও বহুত মিঠা হয়, তেনেদৰে তেওঁলোকৰ প্ৰজাও বহুত মিঠা হয়। যেতিয়া মন্দিৰলৈ যোৱা তেতিয়া এওঁলোকক কিমান মিঠাৰূপত প্ৰত্যক্ষ কৰা। কেতিয়া মন্দিৰ খুলিব আৰু আমি মিঠা দেৱতাসকলৰ দৰ্শন কৰিম। দৰ্শনাৰ্থী সকলে জানে যে এওঁলোক মিঠা স্বৰ্গৰ মালিক আছিল। শিৱৰ মন্দিৰলৈও অলেখ মনুষ্য যায়, কাৰণ তেওঁ মিঠাৰো মিঠা হয়। সেই পৰম মিঠা শিৱবাবাৰ বহুত মহিমা কৰে। তোমালোক সন্তানসকলো বহুত মিঠা হ'ব লাগে। অতি মিঠা পিতা তোমালোক সন্তানসকলৰ সন্মুখত বহি আছে কাৰণ তেওঁ গুপ্ত হয়। এওঁৰ সমান মিঠা আৰু কোনো হ'ব নোৱাৰে। পিতা যেন এখন মিঠাইৰ পাহাৰ। মিঠা পিতাহে আহি তিতা দুনিয়াখনৰ পৰিৱৰ্তন কৰি মিঠা বনায়। সন্তানসকলে জানে যে মিঠা পিতাই

আমাক অতি মিঠা বনাই আছে। হুবহু নিজৰ সমানকৈ গঢ়ি তোলে। যি যেনেকুৱা হ'ব তেনেকৈয়েইতো গঢ় দিব নহয়নে। গতিকে এনেকুৱা মিঠা হ'বৰ বাবে আতাইতকৈ মিঠা পিতা আৰু তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰক স্মৰণ কৰিব লাগে।

পিতাই বাৰে বাৰে সন্তানসকলক কয় মৰমৰ সন্তানসকল, যদি নিজকে অশৰীৰী বুলি ভাবি মোক স্মৰণ কৰা তেন্তে মই প্ৰতিজ্ঞা কৰিছোঁ মাথোন মোৰ স্মৰণৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ সৰ্ব দুখ নিৰাময় হ'ব। তোমালোক সদায় স্বাস্থ্যবান আৰু সমৃদ্ধিশালী হৈ যাবা। তোমালোক অতি মিঠা হৈ যাবা। আত্মা মিঠা হলেহে শৰীৰো মিঠা পাবা। সন্তানসকলৰ এইটো নিচা থাকিব লাগে যে অতি মিঠা পিতাৰ আমি সন্তান, সেয়েহে আমি পিতাৰ শ্ৰীমতত চলিব লাগে। বহুত মিঠা মিঠা পিতাই আমাক বহুত মিঠা বনায়। অতি মিঠা পিতাই কয়, তোমালোকৰ মুখৰপৰা যেন সদায় ৰত্ন উচ্চাৰিত হয়। কোনো ধৰণৰ কঠুৱা পাথৰ যেন উচ্চাৰিত নহয়। যিমান মিঠা হ'বা সিমানই পিতাৰ নাম উজ্জ্বল কৰিব পাৰিবা। তোমালোক সন্তানসকলে যদি পিতাক অনুসৰণ কৰা তেন্তে আন সকলোৱে তোমালোকক অনুসৰণ কৰিব।

পিতা শিক্ষকো নহয় জানো। সেয়েহে শিক্ষকে নিশ্চয় সন্তানসকলক শিক্ষা দিব, সন্তানসকল নিতৌ স্মৰণৰ চাৰ্ট ৰাখা। যিদৰে ব্যৱসায়ীসকলে নিশা হিচাপ-নিকাচ পৰীক্ষা কৰে নহয়নে। তোমালোকো ব্যৱসায়ী হোৱা, পিতাৰ সৈতে কিমান ডাঙৰ ব্যৱসায় কৰা। যিমানই বেছিকৈ পিতাক স্মৰণ কৰিবা সিমানই বেছি পিতাৰ পৰা অপাৰ সুখ পাবা। সতোপ্ৰধান হৈ যাবা। নিতৌ নিজৰ ভিতৰখন প্ৰত্যক্ষ কৰিবা, যিদৰে নাৰদক কৈছিল নহয় যে নিজৰ মুখমণ্ডল প্ৰত্যক্ষ কৰা যে মই লক্ষ্মীক বৰণ কৰাৰ যোগ্য হওঁনে? তোমালোকেও চাব লাগে আমি এনেকুৱা হোৱাৰ যোগ্য হওঁনে, নহ'লে আমাৰ মাজত কি কি ত্ৰুটি আছে? কিয়নো তোমালোক সন্তানসকল নিখুঁত হ'ব লাগিব। পিতা আহিছেই নিখুঁত বনাবলৈ। সেয়েহে সততাৰে নিজৰ পৰীক্ষা কৰিব লাগে, মোৰ মাজত কি কি ত্ৰুটি আছে? যাৰবাবে উচ্চ পদ প্ৰাপ্ত কৰিব নোৱাৰিম। এই ভূতবোৰক খেদি পঠিওৱাৰ যুক্তি পিতাই শুনাই থাকে। পিতাই বহি সকলো আত্মাকে নিৰীক্ষণ কৰি থাকে, কাৰোবাৰ মাজত কিবা ত্ৰুটি দেখিলে তেওঁক শক্তি প্ৰদান কৰে, যে এওঁৰ এই বিঘ্ন আতৰি যাওঁক। যিমানই পিতাৰ সহযোগী হৈ পিতাৰ মহিমা কৰি থাকিবা সিমানই এই ভূত পলাই যাব আৰু তোমালোক বহুত সুখী হ'বা সেয়েহে নিজৰ সম্পূৰ্ণ পৰীক্ষা কৰিব লাগে। গোটেই দিন মন-বচন-কৰ্মৰে কাৰোবাক দুখতো নিদিলো? সাক্ষী হৈ নিজৰ চলন প্ৰত্যক্ষ কৰিব লাগে আৰু আনৰো চলন প্ৰত্যক্ষ কৰিব পাৰা, কিন্তু প্ৰথমে নিজক চাব লাগে। কেৱল আনকেই চাই থাকিলে নিজৰ কথা পাহৰি যাবা। প্ৰত্যেকে নিজৰ সেৱা কৰিব লাগে। আনৰ সেৱা কৰা মানেই নিজৰ সেৱা কৰা। তোমালোকে শিৱবাবাৰ সেৱা নকৰা। শিৱবাবাতো সেৱাৰ বাবে আহিছে।

মৰমৰ সন্তানসকল, তোমালোক অতি মূল্যবান হীৰা হোৱা। মূল্যবান হীৰাৰ অলংকাৰবোৰ সুৰক্ষিত ৰাখিবৰ বাবে সদায় বেংকত থোৱা হয়। তোমালোক ব্ৰাহ্মণ সন্তানসকলো বহুত মূল্যবান হোৱা, যি শিৱবাবাৰ বেংকত সুৰক্ষিত হৈ বহি আছা। তোমালোকে জানা যে দুনিয়াৰ সকলো মনুষ্যৰে মৃত্যু হ'ব। তোমালোক বাবাৰ সুৰক্ষাৰে অমৰ হোৱা। তোমালোকে কালৰ ওপৰত বিজয় প্ৰাপ্তি কৰি আছা। শিৱবাবাৰ হ'লা যেতিয়া সুৰক্ষিত হৈ গ'লা। বাকী উচ্চ পদ প্ৰাপ্তিৰ বাবে পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগিব। দুনিয়াত মনুষ্যৰ ওচৰত যিমানই ধন সম্পত্তি নাথাকক কিয় কিন্তু সেই সকলোবোৰ এদিন নাশ হৈ যাব। একোৱেই নাথাকিব। তোমালোক সন্তানসকলৰ ওচৰততো এতিয়া একোৱেই নাই। এই দেহো নাই। এই দেহটোও পিতাক দি দিয়া। যাৰ ওচৰত একোৱেই নাই তেওঁৰ ওচৰতেই যেন সকলো আছে। তোমালোকে বেহদৰ পিতাৰ সৈতে চুক্তিয়েই কৰিছা ভৱিষ্যতৰ নতুন দুনিয়াৰ বাবে। তোমালোকে কোৱা - বাবা, দেহসহিত এই যি পুৰণা মূল্যহীন সামগ্ৰী আছে সকলো আপোনাক দিলো আৰু আপোনাৰ পৰা তাত গৈ সকলো ল'ম। গতিকে তোমালোক সুৰক্ষিত হৈ গ'লা। সকলোবোৰ পিতাৰ চন্দুকত সুৰক্ষিত হৈ গ'ল। তোমালোক সন্তানসকল অন্তৰ্বেৰে কিমান সুখী হ'ব লাগে, বাকী অলপ সময় আছে, তাৰ পিছত আমি নিজৰ ৰাজধানীত থাকিমগৈ। তোমালোকক কোনোবাই সুধিলে ক'বা, ৱাহ! আমিহে বেহদৰ পিতাৰ পৰা বেহদ সুখৰ উত্তৰাধিকাৰ লৈ আছোঁ। সৰ্বকালৰ বাবে স্বাস্থ্যবান আৰু সমৃদ্ধিশালী হওঁ। আমাৰ সকলো মনোকামনা পূৰ্ণ হৈ আছে।

বাবাই জানে যে এতিয়ালৈকে কোনো সম্পূৰ্ণ হোৱা নাই। মায়াৰ সৈতে তোমালোকৰ যুদ্ধ শেষলৈকে চলি থাকিব। এই যুদ্ধ তেতিয়াহে বন্ধ হ'ব যেতিয়া মহাভাৰতৰ যুদ্ধ লাগিব, তাপ পিছত ফলাফল গম পোৱা যাব। নিজৰ ওপৰত বহুত নজৰ ৰাখিব লাগে। চাব লাগে, মই মোৰ অতি মৰমৰ পিতাক কিমান সময় স্মৰণ কৰোঁ? বাবাই জানে যে কিছুমান সন্তানৰ স্মৰণ কৰিবলৈও সময় নাই। মায়াই পুৰা সময় লৈ লয়। পিতাক মনত পেলাবলৈও সময় নাই। সকলো নিৰ্ভৰ কৰে স্মৰণৰ যাত্ৰাৰ ওপৰত। স্মৰণতে মায়াই বিঘ্ন আনে। পিতাৰ স্মৃতি পাহৰাই দিয়ে সেয়েহে পিতাই বুজায়- মৰমৰ সন্তানসকল, দেহী-অভিমানী হোৱা। যোগ বলৰ দ্বাৰা তোমালোকে কাৰোবাক অলপ বুজালেই তৎক্ষণাত কাঁড় লাগি যাব। যাৰ কাঁড় লাগিব তেওঁ একেবাৰে আঘাতপ্ৰাপ্ত (প্ৰভাৱিত) হৈ যাব। প্ৰথমে আঘাতপ্ৰাপ্ত হয় তাৰ পিছত বাবাৰ হৈ যায়। পিতাক মৰমেৰে স্মৰণ কৰিলে পিতাও আকৰ্ষিত হৈ যায়। কোনো কোনোৱেটো একেবাৰেই স্মৰণ নকৰে। পিতাৰ দয়া ওপজে, তথাপি কয় - সন্তানসকলৰ উন্নতি হওঁক। পহিলা নম্বৰত আহক। যিমনেই উচ্চ পদ পাব, সিমনেই পিতাৰ সমীপ আহিব আৰু অপাৰ সুখ প্ৰাপ্তি হ'ব। পতিত-পাৰনতো এজনেই পিতা, সেয়ে সেইজন পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে। মাথোন পিতাকেই নহয়, লগতে সেই মৰমৰ ঘৰখনকো স্মৰণ কৰিব লাগে। ঘৰখনৰ লগতে সা-সম্পদো লাগে, সেয়ে স্বৰ্গধামকো স্মৰণ কৰিব লাগে। পৱিত্ৰ নিশ্চয় হ'ব লাগে। যিমান সম্ভৱ সন্তানসকল অন্তৰ্মুখী হৈ থাকিব লাগে, বেছিকৈ কথা নকবা, শান্ত হৈ থাকা। পিতাই সন্তানসকলক শিক্ষা দিয়ে - মৰমৰ সন্তানসকল, অশান্তি বিয়পাব নালাগে। নিজৰ ঘৰ-গৃহস্থত থাকিও বহুত শান্তভাবে থাকিবা। অন্তৰ্মুখী হৈ থাকা। বাণী বহুত মধুৰ হ'ব লাগে। কাকো দুখ নিদিবা, খং নকৰিবা। ক্ৰোধৰ ভূত থাকিলে স্মৃতিত থাকিব নোৱাৰিবা। পিতা কিমান মিঠা, সেয়েহে সন্তানসকলকো বুজায় - সন্তানসকল, বহুত বহুত মিঠা হোৱা, বহিমুখী নহ'বা, অন্তৰ্মুখী হোৱা।

যিদৰে পিতা অতি মৰমৰ পৱিত্ৰ আত্মা এনেকুৱা পৱিত্ৰ হ'ব লাগে। বহুত মৰমেৰে পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে। বাবা আপোনাৰ বাহিৰে আমাৰ সন্মুখত যেন আৰু কোনো নাহে। পিতাৰ সমান মৰমৰ আৰু কোনো নাই। প্ৰতিজনেই সেই এজন প্ৰেমিকৰ প্ৰেয়সী হয়। সেয়েহে সেই প্ৰেমিকক বহুত স্মৰণ কৰিব লাগে। পিতাই কৈছে যে সেই শৰীৰধাৰী প্ৰেমিক-প্ৰেমিকা একেলগে নাথাকে, এবাৰ দেখিলে সেয়াই যথেষ্ট। এনে নহয় যে বিবাহ পাশত আবদ্ধ হয়, নহয়। পিতাই কয় যে মৰমৰ সন্তানসকল, কেৱল মোক স্মৰণ কৰা, তেতিয়া বৈতৰণী পাৰ হৈ যাব।

যিজন মিঠা পিতাৰ দ্বাৰা আমি হীৰাৰ দৰে হওঁ তেনেকুৱা পিতাৰ প্ৰতি আমাৰ কিমান মৰম থাকিব লাগে। বহুত মৰমেৰে পিতাক স্মৰণ কৰি অন্তৰ শীতল কৰি তুলিব লাগে। ৰোমাঞ্চিত হৈ পৰিব লাগে। যিবোৰ ত্ৰুটি আছে সেই বোৰ আতৰাই শুদ্ধ হীৰা হৈ যাব লাগে। অলপ মানো ত্ৰুটি থাকি গ'লে মূল্য কম হৈ যাব। নিজকে মূল্যৱান হীৰা ৰূপত গঢ়িব লাগে। পিতাৰ স্মৃতি পাহৰি যোৱা উচিত নহয়, বৰঞ্চ পিতাৰ স্মৃতিয়ে আন্দোলিত কৰি তুলিব লাগে। বাবা-বাবা বুলি কৈ একেবাৰে মৰমত সমাহিত হৈ যাব লাগে।

তোমালোকৰ এইটো নিশ্চয়ো আছে যে বেহদৰ পিতাৰ দ্বাৰা আমি স্বৰ্গৰ মালিক হৈ আছোঁ। স্বৰ্গৰ মালিক হোৱাত সুখ বহুত হয়। তেন্তে পিতাই বহি সন্তানসকলক চায়- এওঁৰ মাজত কি কি গুণ আছে? কি কি অৱগুণ আছে? সন্তানসকলেও জানে সেই কাৰণে পিতাই কয় - নিজৰ ত্ৰুটিবোৰ নিজেই লিখি উলিওৱা। সম্পূৰ্ণ কোনেও হোৱা নাই। হয়, হ'বতো লাগিব। কল্প কল্প হৈয়েই আহিছা। পিতাই বুজায় - মুখ্য দুৰ্বলতা হ'ল দেহ অভিমানৰ। দেহ অভিমানে বহুত আমনি কৰে। অৱস্থা বৃদ্ধি হ'বলৈ নিদিয়। এই দেহকো পাহৰিব লাগিব। এই পুৰণি শৰীৰ এৰি যাব লাগিব, দৈৱী গুণো ইয়াতেই ধাৰণ কৰিব লাগিব। যাব লাগিব গতিকে কোনো ধৰণৰ ত্ৰুটি থাকিব নালাগিব। তোমালোক হীৰা হোৱা, নহয় জানো। কি কি ত্ৰুটি আছে সেয়া জানা নহয়। সেই হীৰাতো দাগ থাকে সেই দাগ আঁতৰাই একেবাৰে দাগমুক্ত বনায় দিয়ে, কিয়নো জড় হয়। তাক আকৌ কাটিবলগীয়া হয়। তোমালোক চৈতন্য হীৰা হোৱা। গতিকে যিবোৰ দাগ আছে সেই সকলোবোৰ একেবাৰে উলিয়াই

দি দাগমুক্ত হ'ব লাগে। যদি দাগ আঁতৰাই নিদিয়া তেতিয়া মূল্য কমি যাব। তোমালোক চৈতন্য হোৱা বাবে দাগ নাইকিয়া কৰিব পাৰিবা।

তোমালোক সন্তানসকলে এই অবিনাশী ভূমিকা পালন কৰাত অথক হোৱা, কেতিয়াও ভাগৰি নপৰা। জানা যে আমি অনেক বাৰ এই চক্ৰলৈ আহিছো। কিমান আচৰিত খেল। এই আচৰিত খেল খন বুজি পালে কিমান সুখানুভূতি হয়। সেই খেল চাই সুখী হয় কিন্তু একো পোৱা নাযায়, এই খেল খনক বুজি পালে তোমালোক সুখীও হোৱা আৰু তোমালোক বিশ্বৰ মালিক হৈ যোৱা সেয়েহে পিতাই নিতৌ বুজায় - মৰমৰ সন্তানসকল, দেহী অভিমানী হোৱা। এই দেহত থাকিও এনেকুৱা অনুভৱ কৰা যে এই দেহ মোৰ নহয়, এয়াতো শেষ হৈ যাব। আমিহে পিতাৰ ওচৰলৈ যাব লাগিব। দেহী-অভিমানী হ'লে তোমালোকৰ আকৰ্ষণ বাঢ়িব। এই পুৰণি শৰীৰৰ পৰা মোহ আঁতৰাই দিব লাগে। এতিয়াতো ৮৪ জন্ম পুৰা হ'ল, এতিয়া ঘৰলৈ যাব লাগিব। সন্তানসকলৰ সদায় যাতে এইটো কথা মনত থাকে। সময়তো বহুত ৰাহি হয়। ৮ ঘণ্টা পেচাগত কাম-কাজ কৰা, ৮ ঘণ্টা আৰাম কৰা, বাকী ৮ ঘণ্টা পিতাৰ লগত বাৰ্তালাপ কৰা, অন্তৰংগ আলাপ কৰা আৰু আত্মিক সেৱা কৰা। মায়াৰ ভূত যদি ভিতৰত থাকি যায় তেতিয়া কৃতকাৰ্য হ'ব নোৱাৰিবা। ভাল বাৰু!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত।
আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ -

*ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-**

- (1) দেহৰ সৈতে যি মূল্যহীন সামগ্ৰী আছে সকলো শিৱবাবাৰ বেংকত জমা কৰি ভৱিষ্যতৰ বেহদ সুখৰ উত্তৰাধিকাৰ ল'ব লাগে।
- (2) দাগ মুক্ত হীৰা হ'বলৈ অন্তৰ্মুখী হৈ দেহ-অভিমানৰ ক্ৰুটি আঁতৰাব লাগে। কেতিয়াও অশান্ত হ'ব নালাগে, অশান্তি বিয়পাই দিব নালাগে।

*বৰদান:- স্বইচ্ছা আৰু দৃঢ় সংকল্পৰে অলপ দি পদম লওঁতা বিজ্ঞ ব্যৱসায়ী হোৱা।

বিজ্ঞ সন্তানে মাটিৰে ভৰা শুকান চাউল দি একৰ সলনি অলেখগুণ ভাগ্য গঢ়ি লয়। মাথো চাউল দিয়ে আৰু প্ৰতিদানত সৰ্বশক্তি, সৰ্ব খাজনা, ৩৬ প্ৰকাৰতকৈ বেছি ভিন্ন ভিন্ন লৈ লয়। কিন্তু কিছুমান সন্তানে সেইখিনি দিয়াৰ সময়তো সুদামাৰ নিচিনাকৈ কাষলতিৰ তলত লুকুৱাই ৰাখে। পিতাই থপিয়াই ল'ব পাৰে কিন্তু জোৰ কৰি ল'লে তাৰ প্ৰতিদানত ইমান নাপাবা সেই কাৰণে স্বইচ্ছা আৰু দৃঢ় সংকল্পৰে অলপ দি পদম লৈ লোৱা - এয়াই চতুৰতা। এনেকৈ দিয়াতহে কল্যাণ আছে।

*শ্লোগান:- সাক্ষী স্থিতিত অনাসক্ত হৈ প্ৰত্যেক খন খেলক চাওঁতা জনেই সাক্ষী দৃষ্টা হয়।

!!ওম শান্তি!!

***